14/04/2023

Σουηδίας Κλεόπας: Η Σταυρωμένη Αγάπη “έσκισε το χειρόγραφο” των αμαρτιών μας

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

“Τα πάθη Του ήταν τόσο μεγάλα και τόσο φοβερά, ώστε ακόμα κι η γη τα ένιωσε και σείστηκε” σημειώνει ο Μητροπολίτης Σουηδίας κ. Κλεόπας στην Επισκοπική Εγκύκλιο για τον Επιτάφιο Θρήνο.

Ο Σεβασμιώτατος περιγράφει τα στάδια της πορείας προς το Πάθος τονίζοντας ότι είναι πορεία σταυροαναστάσιμη, χαρμολύπης. Και εξηγεί: *“Λύπης, διότι εμείς καταδικάσαμε τον Θεό σε θάνατο, χαράς διότι ο Αναστάς Κύριος μας “κατεδίκασε”, να απολαμβάνουμε το δώρο της αθανασίας. Η Σταυρωμένη Αγάπη “έσκισε το χειρόγραφο” των αμαρτιών μας και μας υπενθυμίζει, ότι χωρίς Σταυρό δεν υπάρχει Ανάσταση και χωρίς πόνο δεν υπάρχει λύτρωση, γι αυτό και χρονικά ακολουθεί η νίκη του Μεγάλου Σαββάτου, η νίκη της Αναστάσεως, δια στόματος*

του ιδίου του Κυρίου: "Θαρσεῖτε, ἐγώ νενίκηκα τόν κόσμον."".

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Η Ορθόδοξος Εκκλησία, σε ολόκληρο τον κόσμο, τιμά σήμερα τον "Μεγάλο Νεκρό", αναλογίζεται όμως ταυτόχρονα και την τραγική συμμετοχή της ανθρωπότητος στο Θείον Πάθος. Σαν σήμερα, το ανθρώπινον γένος, δίκην δικαστού, έκρινε και καταδίκασε τον Θεό, αποτιμώντας την αξία Του "τριάκοντα ἀργύρια".

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος διερωτάται, σε ομιλία του: "Τί ἀπόγιναν τὰ τριάντα ἀργύρια;" και δίδει την ακόλουθη απάντηση: "Καθὼς ὁ Χριστὸς ἀνέβαινε στὸν Γολγοθᾶ συγχωρώντας τοὺς σταυρωτές Του, καθὼς ὁ Ἰούδας πήγαινε στὴν ἀγχόνη νὰ κρεμαστεῖ καὶ ὁ Πέτρος ντροπιασμένος στὸ ὑπερῶον νὰ κρυφτεῖ, ἐκείνη τὴ φοβερὴ στιγμή, ὁ Χριστὸς μὲ πλήρη αὐτοσυνειδησία καὶ ἐπίγνωση τῆς ἀποστολῆς Του, ἐπένδυσε τὰ τριάντα ἀργύρια τῆς μακάβριας ἀγοραπωλησίας του. Ἀγόρασε μ' αὐτὰ γῆ γιὰ νὰ στεγάσει ὅσους οἱ προνομιοῦχοι ντόπιοι πετοῦσαν στὸν δρόμο. Σὲ ὅσους τότε οἱ Ἑβραῖοι θεωροῦσαν ξένους καὶ ἐπέβαλλαν σ' αὐτούς, ἀκόμα καὶ νεκρούς, τὶς ἀποστάσεις ποὺ χώριζαν τὸν περιούσιο λαὸ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ὁ Χριστὸς τοὺς χάρισε στέγη."

Ο Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς λέγει ότι, "Σήμερα ὁ διάβολος "σαρκώθηκε" μέσα στόν ἄνθρωπο, γιά νά ἀποσαρκώσῃ τόν Θεάνθρωπο. Σήμερα ὅλος ὁ Ἅδης μεταφέρθηκε στήν γῆ. Ποιός νά θυμᾶται ὅτι ἡ γῆ κάποτε ἦταν παράδεισος; Ἡ σημερινή πτῶσις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀσυγκρίτως μεγαλύτερη ἀπό τήν πρώτη πτῶσι. Τότε ὁ ἄνθρωπος ἀποστάτησε ἀπό τόν Θεό, ἀλλά σήμερα ἐσταύρωσε τόν Θεό, σκότωσε τόν Θεό. Δέν εἶναι ἡ γῆ χειρότερος Ἅδης ἀπό τόν Ἅδη;"

Ιδού τί λέγει ο προφήτης Ησαΐας, 600 χρόνια πριν την Σταυρική θυσία: "Κύριε, ποιός νά πιστέψει σέ ὅ,τι ἀκοῦν τά ἀφτιά μας; Τόν εἴδαμε καί δέν εἶχε μορφή, οὔτε κάλλος· τό πρόσωπό Του ἦταν κακοποιημένο καί δέν ἦταν νά τό βλέπει ἄνθρωπος."

Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός περιγράφει την σύλληψη του Χριστού ως εξής: "Ἔφεγγε λοιπόν ἡ μέρα καί ἦταν πολύ πρωί, ὅταν ὁ Ἰησοῦς ὁδηγοῦνταν μέ δεμένα τά χέρια στό Πραιτώριο τοῦ Πιλάτου. Ποιά χέρια; Ἐκεῖνα πού θεράπευσαν τυφλούς καί γιάτρεψαν κουτσούς. Δέχτηκε τά δεσμά Αὐτός πού ἔλυσε τόν Λάζαρο ἀπό τά δεσμά τοῦ θανάτου. Στάθηκε μπροστά στόν Πιλάτο Αὐτός πού ἔχει θρόνο Του τόν οὐρανό. Ἀνεχόταν ὁ Δημιουργός νά Τόν σέρνουν τά δημιουργήματά Του, ὁ Πλάστης τά πλάσματά Του, ὁ Τεχνίτης τά ἔργα τῶν χεριῶν Του."

Ο Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ομιλεί για τον Χριστό στον Γολγοθά: "Εκείνος που αγαπά ολόκληρο το ανθρώπινο γένος, θανατώνεται από ανθρώπους! Όποιος έχει

συνείδηση, ας ντραπεί! Όποιος έχει καρδιά, ας θρηνήσει! Όποιος έχει νου, ας κατανοήσει! Ο καλός Σαμαρείτης που έσωσε την ανθρωπότητα από τις πληγές που της είχαν προξενήσει οι ληστές, έπεσε ο ίδιος στα χέρια τους.

Γύρω από τον Κύριο υπήρχαν ο αμετανόητος ληστής που συσταυρώθηκε μαζί Του και ο ληστής που μετάνιωσε. Ο ένας απ' αυτούς, αν και βρίσκεται στο κατώφλι του θανάτου, βλασφημεί, ο άλλος όμως προσεύχεται. Από τον κακούργο αυτόν μαθαίνουμε τη λυτρωτική μετάνοια, έστω και την έσχατη στιγμή του θανάτου· τη λυτρωτική φύση της προσευχής στον Θεό και την ταχύτητα με την οποία απαντά η αγάπη του Θεού."

Ο Άγιος Λουκάς Αρχιεπίσκοπος Συμφερουπόλεως σχολιάζει την φράση "Ἴδε ὁ Ἄνθρωπος!", που αναφώνησε ο Πιλάτος στον Ιουδαϊκό όχλο, όταν τους παρουσίασε τον Χριστό, με το αγκάθινο στεφάνι και το πορφυρό ιμάτιο: "Ας κραυγάσουμε κι εμείς με θαυμασμό: "Ἴδε ὁ Ἄνθρωπος!" Αυτός είναι ο πραγματικός, ο αληθινός και ένδοξος Άνθρωπος, ο άνθρωπος όπως τον είχε στο νου Του ο Θεός όταν έπλασε τον Αδάμ.

Ο Αθώος Αμνός γονάτισε από το βάρος του σταυρού στο δρόμο για το Γολγοθά. Δεν ήταν τόσο το βάρος του σταυρού, όσο οι αμαρτίες του κόσμου ολόκληρου που βάραιναν. Οι αμαρτίες που θα καρφώνονταν μαζί με το σώμα Του στο ξύλο του σταυρού.

Ποιος έπεσε ποτέ στα χέρια κακούργων και προσευχήθηκε γι' αυτούς, για τη σωτηρία τους; Να όμως που ο Κύριος συγχωρεί τους εχθρούς, νοιάζεται γι' αυτούς. Τους συγχωρεί και προσεύχεται γι' αυτούς. Αν δεν μπορούμε ακόμα να μετρήσουμε το μεγαλείο της Αγάπης που έχει ο Κύριος Ιησούς για μας, ας προσπαθήσουμε να μετρήσουμε το μέγεθος του πάθους Του για μας.

Τα πάθη Του ήταν τόσο μεγάλα και τόσο φοβερά, ώστε ακόμα κι η γη τα ένιωσε και σείστηκε· ο ήλιος τα ένιωσε και σκοτίστηκε· τα όρη και κομματιάστηκαν· το καταπέτασμα του ναού και σκίστηκε στα δύο· τα μνήματα και άνοιξαν· οι νεκροί και βγήκαν από τους τάφους τους· ο κεντυρίων που βρισκόταν κάτω από το σταυρό κι ομολόγησε τον Υιό του Θεού· ο ληστής στο σταυρό και μετάνιωσε."

Ιστάμεθα, Αδελφοί μου, ενώπιον του "Μεγάλου Νεκρού", για να ψάλλουμε τα εγκώμια προς τιμήν Του. Σήμερα, και εις το διηνεκές, αποκαθηλώνεται η Θυσία, η οποία τελέστηκε για τις αμαρτίες ολοκλήρου της ανθρωπότητος. Αντικρύζουμε τον Χριστό, με δάκρυα συντριβής και ευγνωμοσύνης, αναλογιζόμενοι το μέγεθος της θείας συγκαταβάσεως και ομολογούμε: "Ήπλωσας τας παλάμας και ήνωσας τα το πριν διεστώτα!", δηλαδή συμφιλίωσες τον άνθρωπο και πάλι με τον Θεό και

προς τον συνάνθρωπο πρότεινες το προσκλητήριο της θυσιαστικής αγάπης προς τον πλησίον.

Εις απάντησιν, ο Κύριος επαναλαμβάνει την ίδια φράση, μέχρι της συντελείας των αιώνων: “Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γάρ οἴδασι τί ποιοῦσι!” διότι “αμαρτωλών όντων ημών Χριστός απέθανεν υπέρ ημών” και μας εξαγόρασε “διά του τιμίου Του αίματος, τω Σταυρώ προσηλωθείς και τη λόγχη κεντηθείς.”

Η πορεία προς το Πάθος είναι πορεία σταυροαναστάσιμη, χαρμολύπης. Λύπης, διότι εμείς καταδικάσαμε τον Θεό σε θάνατο, χαράς διότι ο Αναστάς Κύριος μας “κατεδίκασε”, να απολαμβάνουμε το δώρο της αθανασίας. Η Σταυρωμένη Αγάπη “έσκισε το χειρόγραφο” των αμαρτιών μας και μας υπενθυμίζει, ότι χωρίς Σταυρό δεν υπάρχει Ανάσταση και χωρίς πόνο δεν υπάρχει λύτρωση, γι αυτό και χρονικά ακολουθεί η νίκη του Μεγάλου Σαββάτου, η νίκη της Αναστάσεως, δια στόματος του ιδίου του Κυρίου: “Θαρσεῖτε, ἐγώ νενίκηκα τόν κόσμον.”
Καλή Ανάσταση, Αδελφοί μου!

Μετά πάσης της εν Κυρίω Αναστάντι αγάπης και πασχαλίων πατρικών ευχών,

† ο Μητροπολίτης Σουηδίας και πάσης Σκανδιναυΐας Κλεόπας